

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XV, seria II-a nr. 3268

4 PAGINI — 20 BANI

Duminică 15 noiembrie 1959

Fiecare brigadă, un colectiv de muncă fruntaș

Sprijin tovarășesc

N-a fost ușor pentru utemistul Vasile Hincu să se despartă de brigada lui. Alături de membrii brigăzii, prietenii săi pe care-i cunoștea și cu care se ajutau înțelegându-se în muncă, lucra mai ușor. A apărut însă în secție o situație care a început să-l neliniștească pe toți: o altă brigadă de turnători rămăsese mult în urmă cu producția, iar procentul de rebuturi creștea de la o zi la alta.

Trebuie să ajutăm brigada cadoasă să-și îmbunătățească munca. I-au spus atunci lui Hincu băieții din brigadă. Inițiativa de a ajuta brigăzile rămase în urmă se aplică în multe sectoare ale întreprinderii noastre. Ar fi bine ca la rândul tău să preiei conducerea brigăzii cadoasă din secția noastră. Tu ești cel mai calificat dintre noi.

Și acum lată: de două luni de zile Vasile Hincu a preluat conducerea unei brigăzi cadoasă din secția turnătorie a întreprinderii „Electroaparate”. Organizând „mai bine munca, întărind disciplina în muncă și a reușit să ridice nivelul activității în producție al acestei brigăzi. De două luni fosta brigadă cadoasă și-a îndeplinit planul de producție. Acum, în luna noiembrie, brigada s-a angajat să-și termine planul de producție înainte de termen. Iată-l în fotografia noastră pe Vasile Hincu în mijlocul noii sale brigăzi discutând despre posibilitatea de îmbunătățire a calității produselor, de reducere a rebuturilor.

Foto: P. PAVEL

La cercul de balet al Casei de cultură Reșița. Micuța Vucara Roșca, fiică de muncitor, are în „ce știe ea” noilor copii veniți să se înscrie la cercul de balet.

Foto: S. VIOREL

Al 700.000-lea aparat de radio

În cursul zilei de sîmbătă colectivul Fabricii „Radio Popular” din Capitală a realizat cel de-al 700.000-lea aparat de radio-receptiv.

Prin marele număr de aparate, de calitate mereu mai bună, pe care le-a pus la dispoziția populației, întreprinderea „Ra. Popular” a adus în cel 10 ani de existență o contribuție însemnată la opera de culturalizare a masei. Colectivul întreprinderii, dîndu-și recent cu steagul roșu de frunța pe ramură, a dat peste prevederile planului, de la începînd anul și pînă acum, mai mult de 3.000 aparate de radio.

Citiți

pag. 2-a:

Din duminică în duminică

Nu-l bine Vasile. Incadrarea în locul acesta — și Bratu Constantin îl arată un spațiu liber pe piele — un tipar mai mic. În locul acesta o să-ți rămîna mai puțin fardă. Nicolae Vasile a urmat sfaturile pe care le-a dat tovarășul său de muncă din brigada și a început să realizeze economic tot mai mult.

Incadrarea în locul acesta — și Bratu Constantin îl arată un spațiu liber pe piele — un tipar mai mic. În locul acesta o să-ți rămîna mai puțin fardă. Nicolae Vasile a urmat sfaturile pe care le-a dat tovarășul său de muncă din brigada și a început să realizeze economic tot mai mult.

Incadrarea în locul acesta — și Bratu Constantin îl arată un spațiu liber pe piele — un tipar mai mic. În locul acesta o să-ți rămîna mai puțin fardă. Nicolae Vasile a urmat sfaturile pe care le-a dat tovarășul său de muncă din brigada și a început să realizeze economic tot mai mult.

Incadrarea în locul acesta — și Bratu Constantin îl arată un spațiu liber pe piele — un tipar mai mic. În locul acesta o să-ți rămîna mai puțin fardă. Nicolae Vasile a urmat sfaturile pe care le-a dat tovarășul său de muncă din brigada și a început să realizeze economic tot mai mult.

Cea mai bună brigadă

Întreprinderea „Metalurgica-Buzău”. Numeroși tineri se întrec pentru a obține rezultate cât mai bune în producție. În ultima vreme în cadrul brigăzilor s-a intensificat ajutorul tovarășesc. Experiența fruntașilor este preluată de tot mai mulți tineri. În orice întrecere înving cei ce sînt mai buni. De data aceasta cei mai buni au fost tinerii din brigada utemistului Radu Zilisteanu. Ei au ocupat locul I. Înmoși tineri — spun cei din usă.

Întreprinderea „Metalurgica-Buzău”. Numeroși tineri se întrec pentru a obține rezultate cât mai bune în producție. În ultima vreme în cadrul brigăzilor s-a intensificat ajutorul tovarășesc. Experiența fruntașilor este preluată de tot mai mulți tineri. În orice întrecere înving cei ce sînt mai buni. De data aceasta cei mai buni au fost tinerii din brigada utemistului Radu Zilisteanu. Ei au ocupat locul I. Înmoși tineri — spun cei din usă.

Una dintre brigăzile fruntașe de la Uzinele „Tudor Vladimirescu” din Capitală este brigada condusă de Dumitru Sava. Un ajutor prețios în munca brigăzii este reprezentat de cartea tehnică. Ea îl ajută pe membrii brigăzii să fie în pas cu tot ce-l nou în tehnică, să muncească din ce în ce mai bine. La biblioteca întreprinderii membrii brigăzii pot fi văzuți adesea consultînd cu interes cărți sau reviste legate de problemele muncii lor. Iată în fotografia noastră pe Ion Burcescu, Ion Rădulescu și Marin Dorobantu, membri ai acestei brigăzi, studiînd împreună diferite probleme tehnice.

Foto: P. POPESCU

Gălăuțaș

Gălăuțaș este o mică așezare forestieră de pe Valea Auresului. Un sat, aruncat într-o rină de deal unde la poalele munților Călinian și Gurghiuș. Situat ceva mai înalt, mai spre munte de lîngă Gălăuțaș și are istoria lui proprie. Decenii la rînd el a fost poarta prin care s-a scurs spre țări străine lemnul pădurilor românești. Dealurile, munții au cheltit, s-a tăiat al că-n codru, iar mîla și lăra răgaz. Lemnul se vindea așa cum se tăia din pădure, bușteni, sau în ceal nial bun caz fasonat, în scare, orl tăiat în sînduri la joagă. Și piața mondială înghețea cantități uriașe de lemn pe care apoi în industria specializată se prelucra și se vindea la prețuri exorbitante.

Gălăuțaș am sosit în zorii unei zile de lucru. Închipuți-vă tabloul de muzeu al Gălăuțașului de ieri; un sătuc mic de munte, o fabricuță cu abari și coșuri ce împrăștia un fum gros, spre piscuț, urca un imn al bărbăției și curajului.

Văzînd Gălăuțașul, începutul unei noi istorii sau parca a doua a biografiei acestui punct forștier, a fost hotărît în anul 1956, de conducerea partidului și guvernului. S-a planit construirea în locul piper-nicei fabrici, a unui uriaș și modern combinat de industrializare a lemnului, cel mai mare din țară.

lor, care slăpînesc cu o țărîe herculeană și o preciepe de înțelepți aceste mașini și uriași de beton, lata tabloul nou. Ce poate oare să exprime mai limpede, mai concludent, distanța în timp pe care a parcurs-o poporul nostru muncitor în drum spre socialism? Și aici, la Gălăuțaș, la marlele combinatului parțial în producție, ce de altfel pretutîndeni, se vede cum sarchilele celui de-al doilea Congres al partidului nostru, se înlăpătesc deapășind chiar prevederile. După ce s-a ridicat construcția, au urmat emoțiile intrării în producție. Utilajele sînt noi și multe automatizate. Cine să le conducă? Timp nu era de pierdut. S-au ales din constructori, Dornel să dezlege tîlnetele cucrească noi cunoștințe, să pătrundă misterele unor noi meserii. Au venit în fabrică, au stat lîngă coloșii de oțel zile și nopți, au învățat și-au învățat. Azi fabrica de birn și plaja, a ajuns la capacitatea maximă de producție: anual aici se vor produce 18.000 m.c. de placă. S-au organizat de îndată cursuri de calificare la locul de muncă și un curs de minin tehnic. Oamenii care n-au mai lucrat niciodată în industria lemnului, acum sînt muncitori cu o înaltă calificare. Dar dacă am spune că numai aceste transformări s-au petrecut în viața și conștiința lor, încă n ar fi mare lucru. Tălelorii de pădure de ieri, cei care hălăduiau prin codrii Carpaților cu toporul și firezul pe umăr și au părăsit așadar vechile unelte. Dar deodată cu ele și vechile deprinderi. Oamenii sînt

Să ne cunoaștem patria

Prin 1910, la Gălăuțaș se construiește un joagă cu abur, sau cum îl se spunea, o fabrică de cherestea. Muncitorii trăiau în baraci din lemn, mici, pline pe subsăcile de pe malul Muresului. Înceau anarante, din greu, ca să poată trăi de pe o zi pe alta. În '44, cînd hoardele fasciste se retrageau zdrănelute, au dat foc fabricii. A ars ea o șură de paie. A rămas doar fierul mincat de foc, străvezul, al gaterelor. Pînzele fierăștralelor se topiseră de dogoarea lăcărilor. După naționalizare, obșteea muncitorilor, simțind pentru prima oară că fabrica este a lor și că idealul pentru care luptasera este cucerit, au căutat, cu ajutorul statului, să o întregască. S-a construit o fabrică de lăzi și de baraci. Sub cerul senin al libertății, după ani de opreliști, Gălăuțașul a început să înflorească. Gateretele au prins glas, fierăștralele le țineau isonul cu fîntul lor melodios, ciocanele bocăneau și de peste tot răzbată în afară un aer tineresc, optimist, iar spre înălțuri,

un zimțet ca de bondari, totul redus la proporții mici. Ei, pe fondul acestui tablou, să proiectăm acum, imaginea nouă a Gălăuțașului socialist. Este exact ca și cum am încerca să comparăm plugul de lemn tras de un năgăruș cu un tractor U.T.O.S. de 6 sau 8 brăzdare. Gălăuțașul nou se profilează pe fondul munților, pe pajistea ruginită, ca un port maritim de mare trafic în care totul se mișcă într-un anume sens precis. Autocamioane, basculante și tractoare pe șenile care țîrîie mai multe remorci, linii terate, trenuri și locomotive, mararale care spîncie văzduhul, clădiri înalte cu cernușul proaspăt al betonului sau cu roșul spălăcit al cărămizilor, o „armată” împărțită judicios pe unități de atac, a constructorilor,

lor, care slăpînesc cu o țărîe herculeană și o preciepe de înțelepți aceste mașini și uriași de beton, lata tabloul nou. Ce poate oare să exprime mai limpede, mai concludent, distanța în timp pe care a parcurs-o poporul nostru muncitor în drum spre socialism? Și aici, la Gălăuțaș, la marlele combinatului parțial în producție, ce de altfel pretutîndeni, se vede cum sarchilele celui de-al doilea Congres al partidului nostru, se înlăpătesc deapășind chiar prevederile. După ce s-a ridicat construcția, au urmat emoțiile intrării în producție. Utilajele sînt noi și multe automatizate. Cine să le conducă? Timp nu era de pierdut. S-au ales din constructori, Dornel să dezlege tîlnetele cucrească noi cunoștințe, să pătrundă misterele unor noi meserii. Au venit în fabrică, au stat lîngă coloșii de oțel zile și nopți, au învățat și-au învățat. Azi fabrica de birn și plaja, a ajuns la capacitatea maximă de producție: anual aici se vor produce 18.000 m.c. de placă. S-au organizat de îndată cursuri de calificare la locul de muncă și un curs de minin tehnic. Oamenii care n-au mai lucrat niciodată în industria lemnului, acum sînt muncitori cu o înaltă calificare. Dar dacă am spune că numai aceste transformări s-au petrecut în viața și conștiința lor, încă n ar fi mare lucru. Tălelorii de pădure de ieri, cei care hălăduiau prin codrii Carpaților cu toporul și firezul pe umăr și au părăsit așadar vechile unelte. Dar deodată cu ele și vechile deprinderi. Oamenii sînt

(Continuare în pag. 3-a)

Constituirea Comitetului român pentru pregătirea tineretului din R.P.R. în vederea participării la Întîlnirea tineretului și studenților din regiunea Balcanilor și a Mării Adriatice

După cum s-a anunțat, la București, între 30 ianuarie—3 februarie 1960 va avea loc „Întîlnirea tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice”. În vederea participării tineretului general al țării noastre la această înțîlnire, sîmbătă la amiază a fost constituit Comitetul român de pregătire.

Din comitet fac parte:

Balaș Iolanda, maestră emerită a sportului; Bucușniș Mihail, miner, mina nr. 2 Lunea; Birlea Ștefan, secretar al Centrului Universitar București al U.T.M.; Bujor Ștefan, vicepreședinte al Comitetului de Radiofuziune și Televiziune; Condurache Emil, șeful Direcției de Educație din Ministerul Învățămîntului și Culturii; Ciobanu Valeriu, tractorist, S.M.T. Topralar; Demostene Botez, scriitor; Deșliu Dan, poet; Dumitrescu Ion, prim-secretar al Uniunii Compozitorilor, maestrul emerit al artei; Diaconescu Dumitru, președintele Comitetului executiv al Sîntului popular al Capitalei; Dragomir Dumitru, ajutor, uzinele „21 Decembrie” București; Ene Oprea, colectivist G.A.C. Căzănești, regiunea București; Groza Maria, secretară a Comitetului Național al Femelor din R.P.R.; Gașfia Mihail, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R.; Hiescu Ion, secretar al C.C. al U.T.M.; Președintele U.A.S.R.; Iorgu Iordan, academician, vicepreședinte

al Comitetului Național UNESCO; Ionescu Alexandru, redactor șef al ziarului „Viața studentescă”; Jalea Ion, președintele Uniunii Artiștilor Plastici, artist al poporului din R.P.R.; Lauontz Iosif, muncitor la I.L.F.O.R. Tig-Mureș; Lungulescu Maria, studentă, Universitatea „G. I. Parhon”; Marin Constantin, dirijor, artist emerit; Oțelea Traian, strungar, Orașul Stalin; Oțeanu Miron, vicepreședinte al U.C.F.S.; Palos Gheorghe, secretar al C.C.S.; Paraschiv Anghel, redactor șef adj. al ziarului „Scînteia tineretului”; Predescu Ileana, artistă, Teatrul Municipal București; Prinsca Constantin, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii; Popa Călina, studentă, Universitatea „A. I. Cuza”-Iasi; Ralea Mihail academician, Președintele I.R.R.C.S., membru în Biroul Consiliului Mondial al Păcii; Ranghef Sanda, secretar al Comitetului Național pentru apărarea păcii din R.P.R.; Roman Nicolae, secretar al C.C. al U.T.M.; Șerbănescu Dolna, elevă, clasa a X-a Școala medie nr. 10 București; Sebestyen Petre, președintele Asociației Studențești, Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj; Sereda Elena, artistă, Teatrul Național-București; Trofin Virgil, prim-secretar al C.C. al U.T.M.; Tărcan Constantin, lașcuș mecanic, Atelierele C.F.R. „Ile Pîntîile”-Iasi; Tache Gheorghe, președintele Asociației Studențești din centrul universitar Timișoara; Vulpe Nicolae, călător, uzinele „1 Mai” Ploiești.

Președinte al Comitetului a fost ales scriitorul Demostene Botez.

În cadrul ședinței de constituire a Comitetului român de pregătire, tovarășul Virgil Trofin, prim-secretar al C.C. al U.T.M., a vorbit despre contribuția pe care înțîlnirea ce va avea loc la București o va aduce la lupta populară împotriva primejiei războiului, pentru pace trinitică și coexistență pașnică, pentru transformarea regiunii Balcanilor și a Mării Adriatice într-o zonă a păcii, denuclearizată, pentru dezvoltarea colaborării între tinerii și studenții din această regiune a lumii.

În încheierea ședinței președintele Comitetului român de pregătire, tovarășul Demostene Botez, a vorbit despre sarcinile ce revin Comitetului pentru buna pregătire a tineretului nostru în vederea participării sale la înțîlnirea tineretului și studenților din regiunea Balcanilor și a Mării Adriatice.

Tînăra macaragistă Ilies Margareta de la sectorul Blocmotor al Uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin, este cunoscută pentru munca deosebită pe care o duce în acest sector.

Foto: S. NICULESCU

165.622 tone cărbune peste plan

Anul acesta minele noastre au înregistrat succes deosebit în creșterea producției de cărbune. Ca urmare a inițiativelor valoroase pornite din rîndurile lor ca „șua și fișia”, la exploatarea minieră Lupeni, „jiec” care membru al brigăzii la fiecare loc de muncă și pe fiecare schimb, o tonă noasă, inițiativa ca

brigăzile fruntașe să lucreze în cele mai grele locuri de muncă, minerii au dat peste plan de la începutul anului și pînă la 10 noiembrie 165.622 tone de cărbune.

Cea mai mare cantitate de cărbune a fost extrasă de minele din Valea Jiului, de muncă și pe fiecare schimb ei de la cea mai mare exploatare carboniferă a țării —

Lupeni și de la mina Lunea. În urma ridicării indicilor de mecanizare, îmbunătățirii calificării minerilor și a organizării mai bune a locurilor de muncă, mari succese în producție au obținut anul acesta și minerii din bazinul carbonifer Schitu-Golești și din exploatarea carbonifere ale trustului minier Muntenia.

(Agerpres)

Interviu cu o vechitură

Așteptam cu emoție. O să mă primească, n-o să mă primească? Temelele îmi erau justificate. După cite mi se spusese, vechitura, parasitul nu „primește” decît după serioase și convîngătoare intervenții. Am uzat și eu de un asemenea mijloc nu prea onorabil. Am rugat o cunoștință să-mi pună o vorbă bună pe lîngă parazit.

— Primește-l. Vrea neapărat să te cunoască. Măcar citeva minute.

— Bine, a decis în sfîrșit parazitul.

— Mă ierțai, m-am scuzat eu, că vă deranjez. De fapt, eu vă cunosc bine biografia, știu totul. Numai o păcătoasă curiozitate profesională m-a îndemnat să vin să vă cunosc și personal.

— Mda, a zis parazitul. Te înțeleg. Și ce anume știi dumneata despre mine?

— Pot să... spun tot ce știu?

— Sigur că da. Fii sincer.

— Păi, uite, știu în primul rînd că sînteți un bărbat tînăr și puternic, plin de vigoare fizică și intelectuală. Dacă nu mă înșel abia ați trecut de 27 de ani.

n-ați muncit. Tot femeia muncă. Și ați avut un copil împreună. Pe urmă ați lăsat-o. Ați auzit că prima soție avea ceva buni. I-ați cerut iertare și ați venit înapoi. Ea va îmbrăcat bine, i-ați luat și ceva bani și pe urmă ați fugit iar la cealaltă. Dar ați lăsat-o și pe cealaltă. Mai bine sîi v-a lăsat ea, și v-a lăsat și copilul. Ce să faceți cu copilul? Cu ce să-l întrețineți? Ați venit iar la prima soție. Ați îngenușat la picioarele ei, ați plîns, v-ați smuls niște șire de păr din cap, ați recunoscut că sînteți un escroc ordinar și, ceea ce era și mai formidabil, ați promis că veți intra în cîmpul muncii. Soției i-a fost milă de dv. Tot spera că vă va vinde, iar cu banii aș făcut niște chestii strășnice. În mod firesc, ați ajuns unde trebuia. La închisoare. Apoi ați revenit la vechia soție. Ați căutat iar la picioarele ei. Iar ați plîns, v-ați smuls părul din cap, ați recunoscut că sînteți un escroc și că, culmea, o să intrați în cîmpul muncii. Soția va închis us în nos. Între timp divorțase. N-ați disperat. Ați dat brînci la ușă și ați intrat. Ați lăsat-o stare: „Dacă nu mă primești te snopesc din băuă. Vreau să stau lîngă copilul”. Ași, nu asta era intenția! Voiăși să aveți un culeuș cald, o mică căciucă, o

FOILETON

Știu că sînteți, în general, un om normal: aveți două mîini și două picioare, un cap și celelalte amănunte. Și mai știu că nu muncii, nu faceți nimic. Că de șase ani trăiți (și nu rîu) din munca soției dv., care e muncitoare la o cooperativă meșteșugărească. Mai știu că sînteți un versat escroc sentimental. Știți să cîntați, din chitară și din gură, cîntecul italienești îndeeșebii. Știți să spuneți vorbe ademenitoare, calde de dragoste. Așa ați reușit să distrugeți cîmînul unui cetățean. I-ați luat soția și ați fugit cu ea. V-ați părăsit casa și copilul. Dar nici atunci

veți îndrepta. Într-adevăr, v-ați înținat de cusini. Ați intrat în cîmpul muncii, la cooperativa „Cooprocchim” din Capitală. O, ce zile înfiorătoare ați petrecut! Dumneavoastră și munca? Nu, era ceva prea oribil. Nu erăți obișnuiți. Lucrați la o presă de cauciu. Dar n-ați putut suporta. Între timp vă făcuși un loc în echipa artistică a cooperativei unde vi s-a dat un costum și o chitară. Într-o zi ați fugit și cu costumul și cu chitara cooperativei. Le-ați aruncat, iar cu banii aș făcut niște chestii strășnice. În mod firesc, ați ajuns unde trebuia. La închisoare. Apoi ați revenit la vechia soție. Ați căutat iar la picioarele ei. Iar ați plîns, v-ați smuls părul din cap, ați recunoscut că sînteți un escroc și că, culmea, o să intrați în cîmpul muncii. Soția va închis us în nos. Între timp divorțase. N-ați disperat. Ați dat brînci la ușă și ați intrat. Ați lăsat-o stare: „Dacă nu mă primești te snopesc din băuă. Vreau să stau lîngă copilul”. Ași, nu asta era intenția! Voiăși să aveți un culeuș cald, o mică căciucă, o

Răspunzînd chemării tinerilor reșițeni

Mobilizați de Comitetul U.T.M., tinerii muncitori din uzina noastră au răspuns cu entuziasm chemării tinerilor reșițeni străduindu-se să valorifice toate rezervele, toate mijloacele prin care puteau obține importante economii la fiecare loc de muncă. Astfel, pînă la 30 octombrie a. c. tinerii din uzina noastră au economisit în producție peste 1.864.000 lei prin inovații, reducerea consumurilor specifice la materiile prime și auxiliare, condiționări de scule etc.

VLADIMIR BINDEAN secretarul comitetului U.T.M. Uzinele „Industria Sîrmei” Cîmpia Turzii

ION BAIESU (Continuare în pag. 3-a)

Dansul „Bumbacul” interpretat de ansamblul de amatori de cantece și dansuri al Uzinei „Locotenentul Smidț” din Baku (U.R.S.S.)

Florile Codlei

• Florile românești premiate la Paris • Trandafiri, garoafe, camelii, hortensii în plină țarnă • 900.000 de garoafe exportate în Austria, R. Cehoslovacă, R. F. Germană, Elveția

Anul acesta, în luna mai s-au strâns la Paris numeroși horticultori veniți din lumea întreagă, aducând cu ei cele mai frumoase flori pe care grădinițele și serele lor le-au produs. Se făceau acolo, în capitala Franței, obișnuitele „florilii”. Pentru prima oară participau însă și grădinarii din țara noastră. Și cu toate acestea în cornea de presii a stăndurilor noastre s-au înscris mii de aprecieri laudative. Apoi, când s-au anunțat premiile, tuturor li s-a părut firesc ca premiul doi (după Olanda) și trei să fie decernate stăndurilor ce purtau inscripția: „Republica Populară Română”.

Vestea aceasta a străbătut distanțele ca fulgerul și ne-a bucurat pe toți. Încă un succes remarcabil al țării noastre pe plan internațional!

... Puțini știu însă că o bună parte din florile expuse la Paris provin dintr-un orășel modest din Tara Birsei, de la horticultorii de la Codlea.

Am fost recent la Codlea. Era o zi rece, geroasă. Veți spune că un timp cât se poate de nepotrivit pentru vizitarea unor grădini de flori. Creșterea în Grădiniștea de la Codlea puțin le pasă de anotimp pentru simplul fapt că ei 40.000 de metri pătrați de răsaduri sunt acoperiți cu sere.

Serele acestea sînt un adevărat paradis: unde te întorci: camelii, trandafiri, hortensii, crisanteme, gladioli și altele plante cu nume poetice și rezonanțe romantice și cu aspectul atât de fantastic, încât îți se par mai degrabă ieșite de sub penelul unui pictor cu o teribilă imaginație. Iată de pildă, splendeziile calii, ce-și au originea undeva, într-o țară tropicală, cu cupele lor uriașe, albe, elegante și majestuoase, apoi minunatele calcopari, dar mai ales garoafele. Într-adevăr, garoafele de Codlea sînt vestite pentru frumusețea lor nu numai în țara noastră, ci departe, peste hotarele ei. Ele împodobesc casele tabitorilor de flori din Elveția și Cehoslovacia, Austria și R. F. Germană, țări către care ele zboară aproape zilnic cu avionul. Anul acesta cu sînt trimise în străinătate 1.250.000 flori, dintre care 900.000 de garoafe.

Garoafele de Codlea au culori vii, puternice și o mărime ce le face apoi să concureze cu vestitele garoafe olandeze. Despre experiența cultivatorilor de garoafe de la Codlea se scrie astăzi în

Dăstrarea și punerea în valoare a monumentelor istorice

În anul regimului burghezomocresc, odată cu dezvoltarea orașelor, numeroase monumente istorice erau distruse sau mutilate, datorită indiferenței autorităților față de valorile culturale, interesele meschine ale antreprenorilor și prostul gust al burgheziei. Numai în Capitală ar putea fi citate numeroase cazuri de acest fel, ca de pildă, dărîmarea Turnului Colței, a „Casei cu lanțuri” (fosta casă Moruzi), a Palatului Domnesc de pe Calea Victoriei și altele.

... Dar în București, de pildă, ansamblul alcătuit din Biserica „Curtea Veche”, împreună cu toate urmele rămase de la vechea Curte Domnească (pe locul fostei Piele de Flori), împreună cu Hanul Manuc și altele clădite de epocă, se vor integra în sistemul de parcuri și bulevarde modernă în anul 1948.

Darul studenților

Practica de vară efectuată anul acesta de către studenții Institutului de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” din București în orașul Galați a avut ca obiectiv principal cunoașterea procesului de producție și a vieții muncitorilor. Astfel studenții s-au documentat la cele mai importante întreprinderi din oraș, fapt care le ajuță efectiv în munca zilnică de creație.

In același timp, în timpul lor liber, studenții Adrian Zenea,

In fotografie: Un fragment din lucrare.

Din duminică în duminică

ARMONIE, POLIFONIE, ORCHESTRATIE

În articolul anterior am arătat că melodia este sufletul muzicii, esența ei.

Dar de cele mai multe ori melodia este însoțită și de altele sunete ce-1 dau un aspect mai bogat, sprindul i frumuseții. Vocea principală, care este melodia, se aude deci în același timp cu diverse sunete ce alcătuiesc, laolaltă cu ea, o familie unitară, strînsă, adică ARMONIA. Sonoritatea corală constituie un exemplu în acest sens. Nu numai vocea corală trebuie să crez un tot armonios, ci și glasurile multiple ale instrumentelor.

Părțile ansamblului muzical nu rămîn întodeauna în situația de fundal al vocii principale; ele capătă uneori o mișcare cu profil propriu, care dă naștere unei POLIFONII, adică unei împletiri de mai multe melodii. În această polifonie, și multaneitatea sonoră este, bineînțeles armonioasă, plăcută.

Vocile corală și ale instrumentelor muzicale se unesc uneori în mari ansambluri. Deși rămîne pe primul plan al interesului, în aceste ansambluri melodia nu se prezintă sub halne mereu schimbabile, datorită faptului că trece necontenit de la o parte la alta, de la un instrument la altul, fie în întregime, fie fragmentar, înnoindu-se, primestinduse necontenit. Dacă ascultăm vestita Rapsodie la 6 de George Enescu ne uimește strălucirea pe care o capătă melodiile noastre în orchestra simfonică, în marea lor armonie.

În articolul anterior am arătat că melodia este sufletul muzicii, esența ei.

Dar de cele mai multe ori melodia este însoțită și de altele sunete ce-1 dau un aspect mai bogat, sprindul i frumuseții. Vocea principală, care este melodia, se aude deci în același timp cu diverse sunete ce alcătuiesc, laolaltă cu ea, o familie unitară, strînsă, adică ARMONIA. Sonoritatea corală constituie un exemplu în acest sens. Nu numai vocea corală trebuie să crez un tot armonios, ci și glasurile multiple ale instrumentelor.

Părțile ansamblului muzical nu rămîn întodeauna în situația de fundal al vocii principale; ele capătă uneori o mișcare cu profil propriu, care dă naștere unei POLIFONII, adică unei împletiri de mai multe melodii. În această polifonie, și multaneitatea sonoră este, bineînțeles armonioasă, plăcută.

Vocile corală și ale instrumentelor muzicale se unesc uneori în mari ansambluri. Deși rămîne pe primul plan al interesului, în aceste ansambluri melodia nu se prezintă sub halne mereu schimbabile, datorită faptului că trece necontenit de la o parte la alta, de la un instrument la altul, fie în întregime, fie fragmentar, înnoindu-se, primestinduse necontenit. Dacă ascultăm vestita Rapsodie la 6 de George Enescu ne uimește strălucirea pe care o capătă melodiile noastre în orchestra simfonică, în marea lor armonie.

Să cunoaștem comorile muzicii (III)

Mestegul artistic al combinării elementelor din care este formată orchestra simfonică poartă numele de ORCHESTRATIE. Ceea ce este paleta pentru pian și orchestra pentru compozitorul cântă, după cum se știe, fiecare instrument poate aduce sonoritatea lui anume (fîmbru), „culoarea” sa individuală, la combinațiile complexe de ansamblu.

O lucrare simfonică poate fi cântată și la pian, instrument cu mare posibilități armonice. În acest caz noi o auzim însă fără acea bogăție a fîmbrului, proprie orchestrei. E ca și când un tablou intens și variat colorat ar fi reproduc cu un aparat fotogra-

fic care redă imaginea numai în alb și negru.

Spre deosebire de pictură, muzica și o artă care se desfășoară în timp. Deși înțelesul lui se configurează pe parcursul contemplării, tabloul poate fi văzut dintr-o dată. O compoziție muzicală e alcătuită însă din curgerile sunetelor, sensul ei definindu-se treptat.

Operele muzicale de dimensuni mari se desfășoară în fața noastră asemenea marilor lucrări literare, ca de pildă romanul. Oricît de ample ar fi, aceste opere muzicale au la bază melodia, așa-numita melodie-temă. Ca în capitolele de roman, în care eroii principali trece prin diferite împrejurări, melodiile-temă — ea este un fel de personaj muzical, un fel de erou muzical principal, să zicem al unei părți dintr-o simfonie — trece printr-o succesiune de peripeții, se confruntă cu elemente potrivnice, de caracter opus, luptă până la urmă cu îndărătul și învinge.

Ascultînd o lucrare simfonică sau vocal-simfonică, e necesar să urmărim nu numai evoluția melodiei sau melodiilor principale și procesul de transformări, amplificări, fragmentări, dialogări, suprapunerii ale elementelor melodice, interpretarea „personajelor” muzicale episodice”, a-dică a altor teme de importanță secundară. Înălțînd literar încordarea emoțională produsă de miezul părții I-a a Simfoniei „Eroica” de Beethoven, Romain Rolland scria: „...cîmpul luptei sufletului se deplasează în Univers și fresca la dimensiuni uriașe. Ca în acele încălzări de basm în care unul urla tăiat în bucați îl creșea milii noi... tema voinei, călăta în foc, bătută pe nicovaia, se desface în bucăți, se prelungește, se înnulește...”

„Torentul se ridică, îngrămădînd val pe val...”

La asemenea creații sonore pline de patos își aduce contribuția fiecare instrument, fiecare grupă a ansamblului simfonic.

E. PRIGOPE

Vedere din orașul Tg. Mureș

Dresaș mixt: lei și urși

— O țînără îngrijitoare de la parcul zoologic din pădurea Băneasa se pregătește pentru Ciroul de Stat —

În parcul zoologic din pădurea Băneasa, țînăra îngrijitoare Buzduga Nicolina împrefonează de nenumărate ori pe vizitatorii parcului prin prietenia legată între ea și doi lei — Liner și Stind de vorbă cu țînăra Buzduga Nicolina am auzit o seamă de amănunte interesante privind pasunea ei pentru animale.

— De tot ani îngrijeste diferite animale din parc... Cel mai mult mi-au plăcut lei și urși. M-am apropiat de el, am început să-l îndrăgesc. Și în mintea mea și-a făcut loc, tot mai insistențios ideea: să crez un număr de dresaș mixt pentru circ: lei și urși. Am stat de vorbă cu oameni experți în acest domeniu, am citit diferite lucrări din cartea dresașului și am început să lucrez. Am reușit să dresc doi lei tineri — Aida și Lida; de asemenea o țînără urșă. A trebuit să muncesc luni de zile pentru a-l obține pe lei cu urși. În sfîrșit, într-o bună zi munca mea a început să dea roade. Lei și urși au devenit bunii prieteni...”

— Și ce intenționați?

— Să pun la punct, cu ajutorul tovarășilor de la circ, numărul mixt, care sper să se bucure de succes în zîndurile publicului.

— Sinteți chiar atât de convinsă de calitatea dresașului?

— Sînt! Să vă istorisesc o întâmplare petrecută nu de mult. Medicul curant al animalelor a intrat în cușca pentru a face o injecție Lidel. Bineînțeles, leul avea hanul pe el. După injecție, cînd hanul a fost slăbit, leul a făcut un salt uriaș și prinzînd de faptul că poarta cuștii era deschisă a dispărut în pădure. Va închipuiți ce situație! Au fost mobilizate toate forțele parcului zoologic pentru a-l prinde. Leul însă luzea cum se apropia cineva de el. Nu mai rămăsese decît să fie împușcat, ceea ce constituia o mare pagubă pentru parcul zoologic. Ajunc am aflat eu de cele întâmplate. Am căutat leul în pădure. Cum mă simțeam s-a apropiat de mine, m-a lîns și s-a așezat la picioarele mele ca un mieluleș. I-am pus apoi încet hanul și a fost transportat ușor în cușcă... E conștient, nu?

Am fost cu totul de acord. Sîntem convinși că țînăra Buzduga Nicolina va fi ajutată în continuare și că peste un timp o vom putea vedea într-unul din programele vitoare ale circului.

E. R.

Oameni neînfricați

MAGELLAN

Pămîntul este rotund — acest adevăr cîntat azi la îndemina fiicărui școlar care contemplă un glob de muclea, a fost dovedit printr-oare din cele mai tragice, uluitoare și mărețe expediții pe care le-a cunoscut vreedată omenirea: expediția lui Magellan.

Ulise, eroul legendar, căuta drumul indicat spre pămîntul cunoscut al patriei, pe cînd Magellan, cu o îndrăzneală uluitoare, s-a aprofundat în necunoscut, a avut credința fermă că îndepărtîndu-se de punctul de plecare se va apropia de el, că părăsindu-și continentul, Europa, și înaintînd mereu spre apus, va face înconjurul Pămîntului, în caz că acesta e rotund; și va sosi îndărăt la punctul de plecare. În acest cerc grandios, brăzdat cu sînge pe întinderile imense ale oceanelor, Magellan a căzut udeș pe drum. Din 5 corăbii și 265 de oameni ai expediției sale nu au ajuns la capăt decît 18 oameni, pe o singură corabie, dar, prin aceste căi întortochiate și dureroase, omenirea a reușit, pentru prima dată de cînd există, să-și imbrățișeze, să-și cuprindă planeta.

În galeria marilor descoperitori, Magellan se înalță pe deasupra nu numai prin însemnătatea științifică și victoriei grele conceput înaintea expediției sale, dar și prin superioritatea morală pe care o avea față de alți conquistadori. Portughez, rînit în trei bătălii purtate în India și Maroc, acest nobil sîrac, care semăna mai curînd a țărăn, s-a vădit grozav de nepriceput în lingvisticile cu care curtenii știau pe atunci să-și distighe recunoștința și favorurile regelui. La 35 de ani, rînit și rămas schiop de piciorul stîng, el ar fi putut trăi încă la sfîrșitul zilelor cu o mică sumă dată de rege, dar însetat de călătorii, priceput în navigație, i-a oferit suveranului portughez serviciile sale ca explorator. Fe-l lui damn, diriz, nemeșșugit în care vorbea cîntă bărbat vînel și îndesat nu l-a plăcut regelui, care l-a refuzat.

După un studiu meticolos, Magellan ajunge la concluzia că drumul spre fabuloasele mîrodenii ale Orientului ar putea fi nu numai cel obișnuit — spre răsărit — dar și un drum nou, spre apus, printr-o strîmtorie care să traverseze continentul nou pe care Columb îl descoperise fără să știe (Columb căuta drumul spre India și era convins că ajunsese în India, nu într-un nou continent). Noul drum avea o uriașă importanță căci Papa — pentru a împăca serviciile puterii catolice, Spania și Portugalia — împărțise întreag pămîntul cunoscut pînă atunci printr-o linie: tot ce se afla în emisfera apuseană aparținea Spaniei, iar răsăritul Portugaliai. La 37 de ani, Magellan, dornic să obțină în practică adevărarea teoriei sale și respins de „patria” sa, de regele său (tot așa cum genevezii respinseseră proiectele lui Columb) pleacă în Spania și își oferă serviciile în slujba coroanei spaniole.

Treptat și cu mari greutăți, datorită unei mari răbdări și tenacități, el obține finanțarea fantasticii sale proiect (în ciuda intrigilor portugheze) și la 20 septembrie 1519, cinci corăbii pornesc pe nemeșșugul drum de pe care Magellan n-avea să se mai întoarcă niciodată.

Luni și luni de zile, coasta cel mai adesea pustie și necunoscută a Americii de Sud e cercetată leghe după leghe — peste 4.000 de kilometri — fără ca trecătoarea să fie găsită. Ceea ce unele surse îl indicaseră drept strîmtorie, nu era decît

estuarul sfîrșitului La Plata. O corabie se sfîrșim de stînci.

În ger, cu rezerve de hrană serios micșorate, fără nici un rezultat, corăbiile rîmîn lingă coastă, cu echipajul adînc descurajat; Magellan însă dornic să asigure victoria expediției, ordonă o și mai mare scădere a rațiilor.

După un an și o lună de cînd plecase, Magellan care nu vină să se arate înfrînt și suferea în tăcere, descoperă în sfîrșit într-un moment în care începuse să fie doborît de indoieli — o strîmtorie. E momentul cînd acest om de fier izbucnește în plîns. Toc-mai atunci, temîndu-se să înfrunte oceanul imens și necunoscut care li se întinde în față, ofițerii de pe corabia San Antonio fug în mod laș, cu corabia, cu grosul proviziilor, întorcîndu-se spre Spania, unde vor anunța regele și familia lui Magellan că toate celelalte corăbii s-au scufundat din cauza necumpătării criminale a lui Magellan.

Magellan însă — neînduplecat, dirzul Magellan, se avîntă cu cele trei corăbii pe noul ocean, pe care nici un ochi de european nu-l mai văzuse pînă la el și pe care îl batează cu numele care l-a rămas pînă azi: Pacificul. După o vreme îndelungată, marinarilor distruși de scorburi, hrîndindu-se cu rumeguș de lemn și piei răbdăite care inveleau vergile, în cea mai chinătoare călătorie cunoscută, dau peste arhipelagul Filipinelor.

Magellan însă văzută victoria cu ochii. El a dovedit că pămîntul e rotund, dînd o grea lovitură dogmelor conservatoare ale bisericii, a descoperit oceanul Pacific, dovedind că există un ocean mondial unic care reprezintă majoritatea suprafeței Pămîntului. Scurtă vreme după aceea, părăsit de prudența de care pătuse dovadă pînă în momentul victoriei, Magellan se lasă atras într-o luptă măruntă dintre băștinași și cade răpus.

O corabie se scufundă, alta o vreme îndărăt spre Spania și este furată de portughezi, și doar cea mai mică dintre corăbii, „Victoria”, obia nevoată de numai 18 oameni flămînzii și bolnavi, urmărită de portughezi, se apropie de Spania. La comanda ei se afla Del Cano, unul dintre ofițerii care se răsculaseră contra lui Magellan, nemeșșugit de severitatea acestuia. Cu aceeași severitate împotriva căreia protestase pe vremea lui Del Cano, intr-o dramatică plutiță fără escau, aduce „Victoria” îndărăt.

Familia — soția și doi copii — îl murise. Fusese colonniet. Era mort, cu cadavru răzîcît într-o insulă necunoscută. Schăvrit lui, a căru eliberare o hotărîse prin testament — a fost totuși vindut mai departe. Nimic din ceea ce dorise prin testament nu s-a realizat; întreaga expediție a fost pentru el o nenorocire singeroasă. Jurnalul, însemnările lui adevăratea teoriei sale și respins de „patria” sa, de regele său (tot așa cum genevezii respinseseră proiectele lui Columb) pleacă în Spania și își oferă serviciile în slujba coroanei spaniole.

Magellan a rămas însă Magellan. Fapta lui eroică n-a putut fi umbrată. Omenirea e mai dreaptă decît omenii. Într-o epocă în care la fiecare ceas sateliții artificiali dau ocol Pămîntului, Pămîntului rotund, care are dimensiunile calculate prima oară pe baza expediției Magellan — omenii, explorînd necunoscutul în noi condiții, înîntîrind singele, luptînd cu știința și nu fie folosită decît în scopuri pasnice, se gîndesc la Magellan cu respect, cu admirație, vîd în viața lui măreția unei zguduitoare jertfe, unei fapte eroice, unui cuget luminat și dirz.

SERGIU FARCAȘAN

Doctorul Olga Marazova împreună cu pacienta sa Tania.

La institutul unde se redă vederea

Pentru a avea o idee despre acest institut trebuie să faci cunoștință mai îndeaproape cu principalele lui sectoare și, desigur, cu oamenii care sînt aici în necontenită căutare de căi noi în știință.

Laboranta Emilia Levkoeva a venit să lucreze aici, în micul spital de ochi „Aleksievsk” din Moscova pe baza căruia în anul puterii sovietice s-a format un mare institut științific modern de cercetări, acum peste 45 de ani. Astăzi ea este profesor și conduce unul din principalele sectoare ale Institutului.

În laboratoriu ei, utilat cu aparate ultra-moderne, profesorul Levkoeva cercetează geneza cauzelor la mai multe boli de ochi care nu sînt pe deplin explicate. Se fac cercetări despre legătura dintre tuberculoza pulmonară și ochi, precum și schimbările care se petrec în organele vederii în cazurile de hipertensiune. Multe din tumorele maligne, și printre acestea, așa numitele melano-sarcome, s-au dovedit a nu fi ciuși de puțin sarcome, ci tumori neurogene.

Dacă Emilia Levkoeva este un specialist din generația mai în vîrstă, Mihail Krasnov, candidat în științe medicale, chirurg al secolului traumatologic al Institutului, abia își începe cariera de savant. El nu are nici 30 de ani.

„Un talentat chirurg-inventor” — așa se spune despre Krasnov la Institut. El a creat un șir întreg de instrumente și aparate, ultimele prin simplitatea lor și în același timp absolut necesare la efectuarea unor operații de ochi complicate și uneori chiar rare. Iată de pildă gonioscopul lui Krasnov. Aparatul acesta permite mediilor să vadă

acele regiuni ale ochiului, care pînă nu de mult puteau fi cercetate numai la autopsie.

În secolul în care lucrează Krasnov, acum se dă principala atenție funcției biologice în procesul de rînire, procese chimice delicate care au loc în acest caz. Sînt căutate materiile care pot intra în sensul accelerării vindecării rînilor, și, cine știe, poate că vor fi găsite substanțe care vor permite să nu se folosească deloc instrumentele chirurgicale.

În institut se fac cercetări importante pentru paza vederii la copii. Este greu să enumerăm măcar toate inovațiile care se elaborează aici și se folosesc pe larg în practica medicală sovietică. Problemele principale sînt vindecarea strabismului și asigurarea condițiilor complexe care trebuie create în Institutul de copii pentru a păstra vederea normală a copiilor. Recomandările institutului, confirmate de Ministerul Sănătății al U.R.S.S. sînt obligatorii pentru a fi îndeplinite în toate școlile, grădinițele și creșele sovietice.

În secolul de conservare a vederii la copii s-au făcut operații dintre cele mai complicate care au vindecat strabismul multor copii.

Disponînd de o tehnică foarte bună, savanții acestui sector fac cu succes cercetări în domeniul restabilirii activității de coordonare comună a ambilor ochi, al lichidării vederii duble și al altor boli.

De peste un secol se străduiesc medicii să rezolve problema glaucomiei, o boală îngrozitoare care se năpustește asupra

omului. La această boală pacientul începe să piardă treptat vederea și în cele din urmă orbste. Pînă în prezent glaucomia rămîne cauză principială a orbirii în întreaga lume. În institut se fac cercetări pentru găsirea unor noi metode de diagnosticare a glaucomiei într-o fază incipientă și a unor măsuri efective de luptă împotriva ei. Colaboratorii institutului pleacă la spitalele medicale de masă la țara locului. Se creează staționare de noapte pentru diagnosticare; ele permit ca în cazurile necesare să se pună diagnosticul fără a interzice pe pacienții din producție. În cadrul institutului se fac sute de operații și se duce o muncă științifică în cordată.

Este greu să citești fără emoție scrierile de recunoștință care sosesc la

institutul „Helmholtz” de la bolnavii care au fost tratați aici.

Iată scrisoarea Mariei Iakuseva.

„Am intrat în secolul de glaucologie al Institutului după ce timp de opt ani am fost pe deplin orbă. Am fost operată. Am început să văd... să-mi văd familia: imi văd copiii, văd lumea care mă înconjoară. Am început să văd Lida, acum va scriu... Lumina este bogăția cea mai mare pentru om”.

Sau alți scriitori: „Doctorul sectorului glaucologiei Fruma Moghilevskaia mi-a înapoiat vederea. Ea mi-a redat viața. Poate oare există o limită a recunoștinței mele față de ea?”

Klavdia Lavrova. Moscova”.

Și la institut sosesc teancuri de scrisori.

A. EFIMIEV

BARIERE DE CLASĂ

Situația tragică a învățămîntului în lumea capitalistă

Ives Georges a terminat un liceu tehnic la Cherbourg. A învățat sirguincios, s-a străduit, îl laudau profesorii, iar în dreptul numelui său în catalog se înșiruiau note despre care profesorii spuneau că prevestesc un viitor admirabil. Ives ar fi vrut să învețe mai departe. Ar fi vrut... Dar n-a izbutit. În fața sa se aflau închise, nemiloase, porțile școlilor superioare. Pentru el — mai departe nu exista școală. De ce? Doar îl știm că un elev sirguincios care ar putea continua cu mult succes studiile superioare? Și atunci, de ce nu mai poate învăța? Ce culpe mari poartă pe umeri, ce păcate îl țin în afara școlii? Doar unul singur, dacă și acesta poate fi numit „păcat” — acela că e fiul unui muncitor hamal.

Piedici mascate și nemascate...

Ives Georges nu poate învăța... O întâmplare obișnuită într-o țară capitalistă. Milioane de Ives Georges bat la porțile școlilor. Zădărnici. Aceasta se întâmplă în general în țările capitaliste, unde copiii muncitorilor și țăranilor nu pot urma școlii și cu atât mai mult institutele de învățămînt superior. De ce se întâmplă așa? Pentru că în orice țară capitalistă, burghezia lipsește masele muncitoare de educație și învățămînt, de posibilitatea de a-și însuși tezaurul civilizației umane.

În ultima vreme s-au ivit un număr de așa zise „teoreticieni” care se străduiesc prin tot felul de elucubrații antiștiințifice să ascundă adevărul. Dar oricît s-au străduit apologeții burgheziei să acopere răciunile fundamentale ale capitalismului, și astăzi realitățile din lumea capitalistă sînt la fel de odioase ca și odinioară. Burghezia caută prin cele mai diverse mijloace să oprească accesul fiilor de muncitori și țăranilor spre cetatea culturii și științei. De obicei, chiar de atunci cînd la înscrierea într-o școală părințele copilului notează în dreptul fișei profesionale de „muncitor”, pe dată ce se conduce instituția respectivă devin argoanți și explică fără jenă:

- Să vedeți... nu mai sînt locuri...
- Sau:
- Nu putem reduce taxa... N-aveți bani, copilul s-a stea acasă... Filantropie nu putem face.

Burghezia a experimentat însă și metode mai „refinate”. În sistemul de învățămînt din Marea Britanie, lucrurile par a nu fi chiar cît de brutale. A fost creat un paravan, chipurile „științific”, menit să creeze o severă selecție de clasă a celor ce poșează pe băncile școlii. În Marea Britanie acționează sistemul „testelor”, de care depinde promovarea în școli superioare a elevilor. Să ne imaginăm primirea unui elev într-o școală. Copilul a împlinit 11 ani. El este pus în fața unor examene ce-și propun să afle dacă copilul (re)amintim — la 11 ani) are sau nu... „capacitate intelectuală”. Lucrurile sînt astfel aranjate încît se presu-

vățămîntului elementar. În întreaga Italie, 38 la sută din cei ce au pătruns în școala elementară nu reușesc să ajungă măcar în clasa a V-a. Privitv datelor Ministerului Învățămîntului, din Italia, evident mult micșorate, dintr-un total de 2.123.000 de copii, numai 779.000 urmează cursurile școlilor medii.

Revista „Courier”, revistă pe care o editează U.N.I.E.S.C.O., a zugrăvit un tablou al învățămîntului din lumea capitalistă. Cifrele sînt zguduitoare. 20.000.000 de copii din America Latină nu pot frecventa școlile elementare. 20 de milioane de copii ce trăiesc în bezna ignoranței și care nu pot afla frumusețea poeziei lui Pablo Neruda, pentru care Cosmosul va fi o veșnică enigmă fără dezlegare, pentru care viața nu se înfășează decît sub forma unui nesfîrșit cortegiu de suferințe. În Chili, 730.000 de copii n-au putut frecventa niciodată vreo școală. Dintre cei ce cu chiu, cu vai au reușit să se înscrie doar 12 la sută ajung la capătul cursului elementar.

Să nu se creadă că asemenea situații

italian Fonteo în timpul unei lecții s-a năruit dușumea unei clase. Întreaga clasă — elevi și învățătoare — au nimerit într-un grajd instalat la parterul clădirii. Învățătoarea și zece dintre elevi au fost internați într-un spital. Concluzent pentru modul în care învăță elivii italieni este un reportaj apărut în ziarul „Il Messaggero”. Ziarul scria: „La școala „U. Bartolomei” în fiecare zi zece clase sînt volante, elevii trebuind să-și petreacă întreaga dimineață în coridoare, peste tot — numai în clasă nu. Gîndiți-vă la copiii de 6-7 ani, nevoiți să stea timp de 4 ore neîntrerupt în picioare, în frig, umezeală, cu cărțile în mînă. Nu-i doar un singur exemplu. Ziarul ne pomeneste și de situația de la școala „Don Bosco” unde zece de copii stau „într-un demisol cu pereți acoperiți de igrasie și cu două ferăstruci la nivelul trotuarului”. Unde se petrec asemenea lucruri? Chiar la Roma. Autoritățile nu prea se sîchisesc de gravă situație a localurilor școlare. Mai mult chiar. Sub presurarea cercurilor clericale, care exercită o amplă influ-

5.000.000 de copii americani, și în primul rînd copii negri, frecventează școli instalate în clădiri necorespunzătoare (ca să nu mai pomenim de milioanele de copii care nu au nici măcar posibilitatea de a urma școala elementară). Această stare grea a școlilor elementare americane a fost subliniată și de către Meany, președintele A.F.L. — C.I.O.: „Nimeni nu poate afirma că în America nu se resimte nevoia de școli. Nouă ne lipsesc multe mii de clase. Mulți copii ai membrilor sindicatelor noastre învață astăzi în clădiri care nu sînt mult mai bune decît cotețele de păsări sau clădiri vechi aflate într-o stare degradată și primejdioasă în caz de incendiu”. Chiar potrivit aprecierii celei mai sumare, în S.U.A. sînt necesare 140.000 săli de clasă noi. Anual mii de clase ies din uz datorită clădirilor dărăpănate, incendiilor sau inundățiilor. Astfel, în următorii cinci ani, America va avea nevoie în total de 500.000 de clase. Trebuie oare să ne minunăm, a declarat Meany, de ce ducem lipsă de oameni de știință, de ingineri și tehnicieni, pentru a ne egala cu Uniunea Sovietică? În țara în care miliarde de dolari sînt cheltuiți în fiecare an pentru înarmare, președintele universității de stat din Michigan, John Hannon, a anunțat că numeroase școli din acest stat sînt în primejdie de a fi închise la sfîrșitul anului din cauza unei lipse grave de fonduri. E de prisos orice comentariul

O delegație de copii italieni manifestează cerind deschiderea unei școli...

țățile și colegiile de stat care include plata pentru învățămînt, cameră, hrană și drum este extrem de scump. Costul învățămîntului în colegiile particulare și în unele universități este și mai ridicat.

La Sorbona se caută un student vesel

Săptămînalul parizian „L'Express” s-a ocupat recent de locuitorii cetății universitare de pe malurile Senei. Reporterul — mîturisea el — a căutat în Paris un student vesel și fără griji. Dar dezamăgire. Reporterul afirmă că nu a găsit un asemenea student. În schimb a descoperit că „studentul anului 1959 este un tînr cu fruntea brăzdată de griji și înglodat în probleme mai incurcate decît un ghem de lînă manevrat de o pisică”. Care sînt grijile studentului parizian? Să aibă unde locui, ce să mîncească. Chiar și săptămînalul parizian recunoaște că „învățămîntul superior este în Franța un învățămînt de clasă. Marile școli și facultățile numără mai puțin de 4 la sută din muncitori și de țăranii”.

Reporterul a stat de vorbă cu Jacques D... Au făcut împreună cîteva calcule financiare și în cele din urmă ziaristul și-a luat inima în dîni:

- Ieșiți la capăt?
- Nu.
- Mai departe:
- Aveți colegi pe care părinții lor nu-l pot ajuta absolut deloc?
- Da.
- Ce fac ei?
- Muncesc.

Aflăm că statisticile arată că 43 la sută din studenții francezi exercită o activitate extracurriculară care merge de la meditații pînă la munca de spălator de mașini într-un garaj de noapte.

Ceea ce se întâmplă în Franța nu e un fenomen particular. În Danemarca doar 6 la sută din studenți provin din familii muncitorești, iar în Germania occidentală procentul este asemănător. Dar chiar și acei puțini fii de muncitori ce au ajuns în amfitretele universitare sînt nevoiți după un an-doi, să părăsească cursurile. Ei nu pot plăti taxele, nu pot să-și asigure întreținerea atît de costisitoare în marile orașe. Consecințele: cei ce nu au bani trebuie să renunțe la visul de a învăța. În lumea capitalistă școala este un „business”, o marfă ca toate celelalte.

Ce se predă de la catedră...

Oră de clasă într-o școală italiană. Afară șuieră vîntul iar copiii îl ascultă pe profesorul de fizică. Deodată, un geam s-a deschis și o rafală de vînt a răcolit clasa. Un pic, de prin fundul sălii, se ridică și cu un glas puțin timid întrebă:

- Domnule profesor, ce este vîntul? Cum se produce?
- Vîntul, ai întrebă?
- Da, domnule profesor.

Profesorul ia de pe catedră un manual. Pe copertă se poate citi vizibil: editura Ariston. Răsfoiește cîteva pagini și apoi se oprește brusc. Găsisse ceea ce căuta. Își drege glasul, apoi citește:

- „Vîntul? Ingerii sînt cei ce-l produc”.
- Nu, nu-i o glumă. Profesorul, la fel de grav, continuă să citească din manual și alte absurdități:

- „Unui țăran i-a mers rău cu recolta? Isus va face să plouă cu spice aurii de grâu, cu o ploaie providențială...”

Copiii veniți de la țară își chinuie memoria să-și amintească vreo asemenea ploaie cu spice aurii de grâu. Dar nu-și amintesc! Asemenea bazaconii antiștiințifice, sprijinute de stîrnească indignarea și ilaritatea, în genul celor tipărite de editura Ariston, sînt predate drept „cunoștințe științifice”.

Peisaj spaniol: mizerie și ignoranță. Acești copii își duc viața pe străzi murdare, în loc să primească o instruire elementară.

Jalnice se pot întîlni doar în emisfera sudică a continentului american, ca să nu mai vorbim de Africa. Chiar și în S.U.A., țara căreia apologeții capitalismului îi fac o deșănțată reclamă, un mare număr de copii sînt lipsiți de posibilitatea de a se lumina la flacăra culturii. Ziarul american „Advance” recunoaște că „pentru copiii oamenilor muncii posibilitatea de a frecventa școlile nu crește, ci dimpotrivă se micșorează”.

entă asupra învățămîntului italian, s-a mers pînă acolo încît la liceul „M. Cutelli” din Roma s-a cheltuit 2.500.000 lire pentru construirea... unei capele de rugăciune. În schimb, liceul continuă să fie aproape complet lipsit de un inventar școlar corespunzător cerințelor.

Problema localurilor pentru școli este acută și în Turcia. Majoritatea școlilor sînt suprapopulate și — cum arată presa turcă — pentru a descongestia școlile într-o oarecare măsură în noul an școlar o parte considerabilă a elevilor vor învăța în baraci. Analfabeții din Turcia sînt sfîrșii — potrivit ziarului „Cumhuriyet” — să se consoleze cu gîndul că peste... 21 de ani toate statele turcești vor avea școli primare. Pînă atunci, ei trebuie să trăiască în bezna ignoranței! Holal consolare!

Și în Statele Unite situația învățămîntului elementar este grea. Privitv datelor oficiale ale Direcției Învățămîntului din S.U.A. peste

Ca pe vremea lui Fenelon...

Camuflîndu-se cu fraze zgometoase despre așa-zisa lor „misiune civilizatoare”, colonialiștii fac totul pentru a ține dezvoltarea popoarelor asuprite, pentru a le menține în stare de subordonare. Nu este de mirare că populația băștinașă din Africa este și astăzi aproape în întregime analfabetă. Zece de milioane de africani nici n-au auzit vreo dată ce este aceea o școală. În- și astăzi, colonialiștii folosesc principiile proclamate la începutul secolului al XVIII-lea de către guvernatorul unei colonii franceze din Africa, Fenelon, care obișnuia să spună că învățămîntul poate numai să „strice datinile băștinașilor” și să aenezeze în rîndurile lor „idei periculoase de libertate”. Cifrele privitoare la analfabetismul existent în Africa sînt de-a dreptul copleșitoare: în domeniul englez Tangania în 1958 peste 75 la sută din copiii africani nu frecventau școlile, în Somalia franceză numărul elevilor din școlile elementare este numai de 3 la sută, iar în Somalia britanică — numai 2 la sută din totalul locuitorilor. După cum a declarat un funcționar al administrației coloniale portugheze, în Anqola „învățămîntul a rămas aproximativ la același nivel la care a fost în timpul cuceririi” adică în urmă cu 500 de ani. Numărul analfabeților din Congo belgian se ridică la 67 la sută, din Uganda la 70 la sută, din Nyassaland la aproximativ 93 la sută. Colonialiștii au frînat dezvoltarea nu numai a negrilor africani. „Numai cu greu veți da crezare faptului că în Oman, a cărui populație se ridică la aproximativ un milion de oameni, există numai o singură școală elementară, în capitala sultanatului Maskat” — scrie într-o declarație Uniunea elevilor din Oman.

Pentru școli — nu sînt fonduri

Intrucît mulți din copiii de burghezi își însușesc primele cunoștințe elementare acasă, avînd preparatori, profesori etc. plătiți cu bani grei, aceștia frecventează școlile elementare într-un număr oarecum redus. Dar faptul are urmări tragice pentru destinele învățămîntului elementar. Dacă progeniturile noastre învață acasă — își spun guvernanții burghezi — ce rost ar avea să investim sume mari de bani pentru construirea de școli elementare? De la acest raționament pornește o întrebare politică școlară. În țările capitaliste, zece și zece școli elementare sînt instalate în încăperi strîmte, deseori cu totul insalubre. În sa-

Locul acestor tineri din Bonn nu ar fi fost mai curînd la școală, decît pe marginea trotuarului, jucîndu-și jocurile de noroc?

Dacă ar înceta cursa înarmărilor...

Politicienii burghezi încearcă să justifice dificultățile învățămîntului în țările capitaliste prin... lipsă de fonduri. În discursurile parlamentare ca și în conferințele de presă, în articolele de ziar și în cuvîntările televizate, răsună același pretext învechit: lipsesc banii. Oare lipsesc într-adevăr fondurile? Fondurile nu lipsesc. Fonduri sînt suficiente. Ele sînt însă cheltuite în scopuri inutile, în scopuri distructive. Purtătorii de avioane „Forrestal” costă 220 milioane de dolari. Suma aceasta ar fi suficientă pentru a oferi timp de un an de zile mase de dimineață pe gratis tuturor elevilor americani. Sau un alt exemplu: banii ce sînt cheltuiți în S.U.A. pentru construcția unei uzine de arme atomice ar fi suficienți spre a renunța timp de un an de zile 500.000 de învățători.

Reportajul din „L'Express” amintește că pentru remedierea tuturor situațiilor tragice din învățămîntul francez ar fi necesare mai multe miliarde de franci. Unul din studenții cu care reporterul a stat de vorbă pomenea că o dimineață de război în Algeria, o singură dimineață de război, costă 500 milioane de franci. Asta înseamnă că dacă citeva dimineți în Algeria tunurile nu ar mai bubui, studenții francezi ar avea poate mai puține griji care să le brăzdeze frunțile.

Din păcate, guvernanții burghezi se preocupă mai mult de cursa înarmărilor și „războiul rece” decît de problemele școlii. Și în timpul acestor milioane și milioane de tineri nu pot pătrunde pe porțile școlilor, trebuie — într-un secol al marilor cuceriri ale civilizației umane — să trăiască într-o ignoranță de neînchipuit. Barierele de clasă cu toate consecințele lor nefaste sînt o realitate tragică de care fiul de muncitor se lovește la fiecare pas atunci cînd vrea să învețe.

Ives Georges din Cherbourg și milioanele de Ives Georges din toate colțurile lumii capitaliste au închis drumurile spre cunoștințe, spre cultură și știință. Ei nu se împacă cu această stare tragică de lucruri. Ei luptă.

Luptă cu îndrăzneala tineretii lor pentru a obține dreptul la bunurile culturii, la o viață luminoasă, pașnică.

Pagină redactată de: CAROL ROMAN, EUGENIU OBREA, R. LUCIAN

Să intensificăm ritmul lucrărilor agricole de toamnă

În săptămâna care s-a încheiat, în majoritatea regiunilor țării timpul a fost prielnic pentru executarea arăturilor adânc de toamnă destinate însămânțării de primăvară. În unele regiuni ca Oradea, Cluj, Constanța, Baia Mare și Bacău, în care s-au folosit mai bine alți tractoarele cit și atelele la arături, această lucrare a fost făcută în ultimele zile pe suprafețe mai mari.

Potrivit informațiilor primite de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, până la 12 noiembrie au fost arate adânc 69 la sută din suprafețele prevăzute și au fost încorporate în sol peste 4.618.000 tone îngrășăminte naturale. Pe mai mult de 80 la sută din suprafețele planificate din regiunile Suceava, Bacău și București au fost făcute ogoare de toamnă.

Cele mai bune rezultate au fost obținute până acum de gospod-

ăriile agricole colective care au executat arăturile de toamnă în proporție de peste 80 la sută.

Față de timpul înalt și de posibilitățile de care dispun acum regiunile, când celelalte lucrări agricole din câmp au fost aproape în întregime terminate, rezultatele obținute în desfășurarea arăturilor adânc sînt totuși nesatisfăcătoare. În regiunile Iași, Sălaj, Ploiești, Galați, Pitești și Timișoara în care n-au fost folosite din plin zilele bune de lucru și nu s-a lucrat corespunzător cu atelele, arăturile adânc sînt rămase în urmă.

Ținînd seama de faptul că vremea se menține încă prielnică și că după ploile căzute arăturile se execută în bune condiții este necesar ca aceste lucrări să fie intensificate pentru a fi efectuate pe toate suprafețele prevăzute. S.M.T.-urile să acorde mai multă atenție efectuării arăturilor în orezării. De asemenea să se continue în zilele următoare mai intens acțiunea de deslețire a pășunilor și finetelor slab productive și să se ia toate măsurile pentru terminarea în cel mai scurt timp a lucrărilor de desfundare a terenurilor pentru plantările de vii, plantările de pomi fructiferi, transportul îngrășămintelor la cîmp, precum și celelalte lucrări agricole care au rămas de executat.

Să se acorde tot sprijinul unităților agricole cooperatiste și cultivatorilor cu gospodărie individuală pentru livrarea producției contractate și a celor datorate statului pentru plata în natură a muncilor efectuate de S.M.T.-uri.

La Palatul Pioneerilor din Orașul Stalin vin zilnic numeroși pionieri. Aici ei își petrec cu folos timpul liber.

A VI-a sesiune a Sfatului popular al Capitalei

Simbătă după amiază, în sala Casei de cultură a raionului 1 Mai au început lucrările celei de-a VI-a sesiuni a Sfatului popular al Capitalei care dezbate problemele executării planului de investiții pe perioada ianuarie-

octombrie 1959. La sesiune participă în afara deputaților, numeroși invitați, reprezentanți ai unor ministere, conducători ai întreprinderilor de construcții și ai institutelor de protecție, oameni ai muncii.

Ing. Victor Gîrje, vicepreședintele al Comitetului executiv al Sfatului popular al Capitalei, a prezentat raportul asupra executării planului de investiții al Sfatului popular al Capitalei pe perioada ianuarie-octombrie 1959, după care a fost prezentat coraportul Comitetului permanent de arhitectură sistematizare și al comisiilor permanente de deputați pentru gospodăria comunală și plan-finanțe.

Lucrările sesiunii continuă.

Primirea ministrului Afacerilor Externe al R. P. Romîne

Simbătă, 14 noiembrie d.c., ministrul Afacerilor Externe al R.P. Romîne, Avram Bunocui, a primit în audiență pe trimisul extraordinar și ministrul plenipotențiar al Iranului la București, Abdolmir Rahidi Hoeri, în legătură cu apropiata prezentare a scrisorilor de acreditare.

De peste hotare

Tineretul din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice se pregătește pentru întâlnirea de la București

Vestea organizării întâlnirii tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și a Mării Adriatice a avut un puternic ecou. În toate țările regiunii Balcanilor și a Mării Adriatice numeroase ziare au consemnat în paginile lor hotărîrea de a se organiza la sfîrșitul lunii ianuarie 1960 la București această întâlnire și au salutat-o ca pe o importantă manifestare a tineretului generat care va contribui la transformarea regiunii Balcanilor și a Mării Adriatice într-o zonă a păcii, la dezvoltarea colaborării între tinerii și studenții din această regiune, la creșterea apărării păcii în lumea întreagă.

Ziarul bulgar „Narodna Mladost” a publicat un articol în care subliniază că fiecare tînar bulgar, întreg poporul bulgar salută din plin întâlnirea tineretului din regiunea Balcanilor și Adriatice. „Fiecare om iubitor de pace — scrie ziarul — se va bucura cînd va afla că tineretul din Balcani și regiunea Mării Adriatice își dă mina spre a discuta, spre a se întâlni pentru o cunoaștere prietenească.” Ziarul subliniază că tineretul este vital interesat ca Balcanii să nu mai fie „un butoi cu pulbere” cum au fost socotii multă vreme și ca această regiune să devină o zonă a păcii. „Tineretul bulgar — arată în încheiere ziarul „Narodna Mladost” — va face tot ce-i va sta în putință pentru buna pregătire a întâlnirii de la București, pentru a se prezenta cu cinste la această întâlnire a tineretului din țările balcanice și adriatice.”

În ziarul iugoslav „Mladost” a apărut un articol consacrat organizării la București a întâlnirii tineretului și studenților din regiunea Balcanică și a Mării Adriatice. În articol se spune că „Tineretul popular al Iugoslaviei a salutat, gîndindu-se la faptul că inițiativa organizării tineretului și studenților din țările balcanice și adriatice sînt la fel de importante și reprezentative sînt au fost prezenți la constituirea de la București”. Ziarul arată mai departe: „Considerăm că întâlnirea poate să joace un rol important în întărirea raporturilor dintre organizațiile de tineret și studențesci și în formarea unui proces de colaborare mai larg și mai intens... În cadrul ei poate fi efectuat un schimb constructiv de păreri și să se stabilească numeroase posibilități și forme pentru realizarea unor legături ferme și trasarea unor planuri de colaborare pe termen lung și pe termen scurt... În problemele luptei pentru pace, raporturile de bună și prietenească vecinătate, schimb de experiență și colaborare multilaterală în domeniul cul-

Incheierea lucrărilor Conferinței internaționale a studenților

PRAGA 14. — Corespondentul Agerpres transmite: Simbătă seara lucrările Conferinței internaționale a studenților au luat sfîrșit.

O prînză chestiune asupra căreia s-a stabilit un acord unanim este aceea a legăturii indisolubile între activitatea studenților și pacea, spre care tind toate popoarele.

Vorbitorii au subliniat că în momentul de față apărarea cauzei păcii nu este o problemă de activitate mai favorabilă ca oricînd. După cum a arătat Pietro Plebani, președintele Federației Mondiale a Tineretului Democrat, în salutul adus conferinței, forțele pacifiste au fost izolate nu numai în consiliile oamenilor ci și pe plan diplomatic. Dar această este rezultatul unei lungi perioade de eforturi pasnice făcute de guvernul Uniunii Sovietice, după cum este o consecință a luptei tuturor organizațiilor care s-au pus în slujba păcii. Fiecare pas înainte pe calea coexistenței pasnice, pe calea destinderii, este de natură să se apropie de țelul final al luptei milioanei de oameni din întreaga lume — pacea fără război.

În același sens au luat cuvîntul numeroși delegați care au subliniat importanța epocală a propunerilor sovietice de dezarmare generală și totală.

Delegații Laosului, Bulgariei, Spaniei, Japoniei, R. D. Germaniei etc. au propus ca organizarea tineretului să adopte metodele cele mai corespunzătoare pentru a impune guvernelor să sprijine aceste propuneri menite să elibereze omenirea de povara înarmării. Colin Wardley, delegatul studenților britanici, a amintit de „marșul păcii” organizat în Anglia, arătînd necesitatea creării unei largi opinii publice împotriva înarmării atomice, pentru conferința la înalt nivel, pentru destinderea în situația internațională. Studenții, ca reprezentanți ai culturii, trebuie să lămurească masele asupra problemelor păcii și războiului, să deschidă ochii oamenilor asupra pericolului pe care-l reprezintă cursa înarmării.

Numeroși delegați, printre care cei ai Ecuadorului, Ungariei, Poloniei, Sudanului, Gramei Britanice, Belgiei, R. D. Germaniei etc. s-au pronunțat pentru continuarea contactelor personale între șefii de state și de guverne, stringerea relațiilor culturale între toate țările, sprijinirea luptei pentru independență a popoarelor coloniale.

Cel mai mult dintre vorbitori au făcut apel la organizațiile naționale și internaționale ale studenților și și-au unescut forțele în lupta pentru destinderea internațională, pentru dezarmarea generală și totală.

Succesul expoziției industriale romînești de la Bagdad

BAGDAD 14 (Agerpres). — Deschiderea primei expoziții industriale romînești în capitala Irakului este apreciată de întreaga presă irakiană ca un eveniment de seamă.

Ziarele „Al-Itihad”, „El-Dhaab”, „Irak Times”, „Al-Hurria” și altele publică în prima pagină articole, reportaje, fotografii și aspecte de la expoziție, insistînd asupra succesului de care aceasta se bucură în rîndurile vizitatorilor. Radiodifuziunea și televiziunea irakiană au transmis emisiuni speciale consacrate expoziției, iar televiziunea comercială britanică a transmis o emisiune filmată.

În ziua deschiderii, ministrul Comerțului, Abdul Latif As-Sawaf a făcut o vizită în care a declarat între altele: „Ami face o deosebită plăcere ca, în numele conducătorului națiunii, dl. Abdul Kerim Kassem, să deschid prima expoziție industrială a R. P. Romîne la Bagdad și să vă transmit

Ministrul Afacerilor Externe, Hashim Djawad, a scris în cartea de aur a expoziției: „Sînt sigur că progresul realizat de poporul romîni a fost posibil datorită faptului că țara sa este condusă de un guvern al poporului. Felicit guvernul și poporul romîni.”

Colonelul Fadhel Abbas Al Mahdawi, președintele Tribunalului Popular Suprem, a scris între altele: „Felicit poporul romîni pentru această magnifică expoziție și doresc patriei mele scumpe același progres, același drum.”

Schimbul de scrisori dintre N. S. Hrușciov și T. Kristensen

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a adresat la 10 noiembrie lui Thomas Kristensen, președintele Conferinței daneze pentru apărarea păcii, o scrisoare de răspuns.

În scrisoarea sa Kristensen exprima în numele organizației pe care o conduce recunoștința profundă pentru propunerea de privire la dezarmarea generală și totală. Această propunere, se spune în scrisoarea lui Kristensen, este clară și logică, ea deschide perspective pentru o eră nouă în istoria omenirii. Kristensen scrie: „Vom contribui cu toate forțele la realizarea propunerii dv.”

În scrisoarea sa de răspuns N. S. Hrușciov exprimă convîngerea că poporul danez iubitor de pace își va aduce contribuția la cauza eliberării omenirii de primejdia unui război rachetoneuclear.

Nikita Hrușciov a urat lui Thomas Kristensen, membrilor conducerei și tuturor membrilor Conferinței daneze pentru apărarea păcii precum și tuturor partizanilor păcii din Danemarca mult succes în această operă nobilă.

Pe scurt

PARIS. — După cum relatează presa, Consiliul Municipal al orașului Uzerche (centru turistic și agricol din departamentul Correze) și-a exprimat dorința ca în cursul apropiat să viziteze în Franța N. S. Hrușciov, șeful guvernului sovietic, să viziteze și orașul Uzerche.

MOSCOVA. La 14 noiembrie, în Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor din Moscova a luat sfîr-

șt primul Congres constitutiv al Uniunii Ziaristilor din U.R.S.S. Președintele al conducerei Uniunii ziaristilor din U.R.S.S. a fost ales Pavel Sattukov, redactor șef al ziarului „Pravda”.

ATENA. — La 14 noiembrie și-a început lucrările sesiunea ordinară a parlamentului grec. Pe ordinea de zi a sesiunii figurează probleme de cea mai mare importanță în legătură cu politica externă și situația economică a țării.

După cum se știe, acum citeva zile un grup de deputați au cerut în parlament să se pună în concordanță politica externă a Greciei cu destinderea încordării internaționale, și în acest scop, să se accepte propunerile țărilor socialiste cu privire la dezvoltarea relațiilor dintre aceste țări și Grecia și la convocarea unei conferințe a țărilor balcanice pentru rezolvarea problemelor nereglementate și crearea în Balcani a unei zone în care să nu existe arma rachetă.

Presă de opoziție subliniază că opoziția din Grecia intenționează să desfășoare dezbateri largi în legătură cu aceste probleme.

„Politica de neaderare la blocul pacii și alianțe militare dusă de India a jucat un rol important în zădărnicierea planurilor militare ale puterilor imperiale, a favorizat tratativele de pace, dezarmarea și colaborarea internațională. Consiliul național al Partidului Comunist din India dă o înaltă prețuire contribuției pe care a adus-o guvernul și poporul Indiei la crearea atmosferei pentru convocarea conferinței la nivel înalt.

Interviu cu o vechitură

(Urmare din pag. 1-a)

haină bună. Și tot parait ați rămas. Tot din muncă și din trăi. Vă rog să munciți cu ea în cooperativă, într-o unită, să încauți o meserie, în v-au propus în mai multe locuri. Nu vrefi. „Ce rost are, siceți, doar muncesc neavată”.

Parazitul m-a ascultat pînă atunci calm. Deodată a dat semne de nervozitate.

— De ce-mi repeți, domnule, toate banalitățile astea? De ce ai venit la mine?

— Pentru că voiam să văd dacă se mișcă ceva în dumneavoastră. Dacă nu te jignesc toate astea. Voiam să văd cum poartă corect și cum se poartă, care este stă și puterea, care este nici un pic de conștiință în ea, care exploatează munca soției sale. Sînt uluit! Mă cutremur cînd vă văd. Mă simt jignit în numele societății noastre întemeiate pe muncă, pe munca cinstită, unită a întregului popor. Sînt însă și mirat cînd vă văd. Miru cu să simțiți o raritate excepțională la noi, un „ceas” rarissim. Și dacă imi consum timpul ca să stau de vorbă cu dumneavoastră și mi respice cerneala prinzîndu-vă pe hirtie, o fac ca să împlinesc o datorie cetățenească. Adică să nu trec indiferent pe lângă un fapt care este în sine un lucru o parte din drumul nostru curat. Și să înțeleg pe toți cei care vă înțeleg și nu treacă indiferenți pe lângă du, să simțiți că vă disprețuiesc, că vă izolează.

Parazitul Constantin C. și-a ridicat statura, m-a privit cu o adîncă indignare, și a rostit solemn:

— Domnule nu-și pot acorda mai mult de 30 de minute. Sîntem în minutul 29.

— Adio. Plec. Plec de la dumneavoastră plin de îndoieli. Mă tem că nu cumva să nu fiu crezut cum înțeleg o asemenea faptură. Încă odată adio. Am să vin să te caut, nu peste mult timp, la muzeul de anticități. Am să cer să mi se acorde cineva să scriu o etichetă de pe vitrina în care vei fi pus.

La grupul școlar „Iosif Rangheț” din Capitală se pregătesc muncitori cu înaltă calificare, maștri și tehnicieni, proiectanți, în domeniul energeticii, telecomunicațiilor, instrumentelor electrice de măsură, televiziune și radio. Ion Ungureanu, Elena Popp, Florica Roșulescu, Victoria Crăciun și Dorel Discu ascultă cu atenție explicațiile profesorului, ing. Bonea Nicolae.

Sport

Astăzi pe stadionul „23 August”

Camponatului categoriei A de fotbal continuă astăzi cu desfășurarea penultimei etape a turnulei. În Capitală, pe stadionul „23 August” se vor desfășura în program cuplat meciurile: Progresul-Mineral Lupeni (12,45) și C.C.A.-U.T. Arad (ora 14,30). Repriza a doua a meciului C.C.A.-U.T.A. va fi trans-

Finala „Cupel R.P.R.” la rugbi

Astăzi de la ora 11 stadionul Republicii va găzdui finala „Cupel R.P.R.” la rugbi în care se înfruntă echipele Dinamo București și C.F.R. Grivița Roșie, campioana țării de anul trecut. Întîlnirea se anunță deosebit de pasionantă datorită faptului că ambele echipe dețin în prezent o formă remarcabilă. În semif-

Finala „Cupel R.P.R.” la rugbi

nală pe stadiole noastre de radio în jurul orei 15,30 (program 1).

În provincie sînt programate jocurile: Petrolul Ploiești-Rapid București; Jiul Petroșani-Dinamo București; Fagul Constanța-Dinamo Bacău, Steagul Roșu Orașul Stalin-Sîntița Cluj.

nale, C.F.R. Grivița Roșie a înfruntat cu scorul de 11-0 pe delnăoarea „Cupel R.P.R.” de anul trecut, echipa C.C.A. Pînă acum în cele 10 ediții disputate, trofeul a fost cucerit de 6 ori de echipa C.C.A., cite o dată de Dinamo București, C.F.R. Grivița Roșie, Electrica și Constructorul. (Agerpres)

Gălăuțaș

(Urmare din pag. 1-a)

preocupată și discută acum despre cursurile de partid, despre pregătirea lecțiilor pentru liceul seara, despre filme și noile apariții în literatură, despre succesele sportivilor noștri. Revoluția aici s-a petrecut nu numai în ambianța lucrurilor: ea și-a pus amprenta transformărilor și pe conștiință, pe modul de a judeca, al oamenilor.

Furnalul și placajul de la Gălăuțaș îl fac cîntăci tineri. Ei au învățat să stăpînească acele mașini complicate. Cel mai bun din el este de fapt și cel mai tânăr: Lado Nicolae. Are numai 19 ani. A lucrat înainte la gater. Acum și-a schimbat meseria. Maistrul de schimb Elekes Iosif, ține la el ca la propriul lui copil. Și are de ce. Lado dă furnalul de cea mai bună calitate. Zilnic derulează pînă la 130 de bușteni, depășindu-și simțitor planul.

De la el furnurul trece print-un șir întreg de operații și mașini. E tăiat în bucăți pe dimensiuni precise. Nodurile sînt înalțurate la ștanțe și golurile cirpate. La etaj, la secția reparatură, m-a surprins un cuțit lung neacoperit. Mă gîndeam că este primejdiosă manipularea lui. Cei doi jurniști ține și băieții tineri, au înțeles la ce mă gîndesc. M-au arătat cele patru lucrări așezate față în față — descriindu-mi principalele de funcționare a celorlor fotoelectrice — și mi-au demonstrat că dacă cineva își vîră mina în obiectiv optic al lor, cuțitul se oprește și nu se ursește din loc pînă cînd pericolul accidentalului nu este înlăturat. Mînușată tehnică. Și cine credeți că o atîpăște? Tineri ca Moldovan Victoria, fiica unui colectivist din Toplița, care pînă nu de mult lucra pe o macara, apoi ca zidăria, iar acum la o mașină cu cele-

— Dacă la anul veniți pe aici, veți vedea altele asfaltate și pîrculețe cu flori, un cartier muncitoresc, imi spune între două vorbe, inginerul șef Răducu.

Nu mă îndosesc că la anul Gălăuțașul va arăta ca o stațiune, prin frumusețea locurilor și ochelăria noulor locuitori, și ca un important centru industrial, prin marele combinat. Primele semne au și apărut. Micii sat de lemniar imprumutată pe zi ce trece citeva din dimensiunile și formele noulor orașe industriale ale țării ridicate la cerințele imperioase ale marilor industrii ce au prins viață în diferite puncte geografice. Că s-a construit un spital cu staționar și policlinică, anume pentru a veghea la sănătatea localnicilor, un club cu bibliotecă și săli de lectură și sport unde se desfășoară o activitate artistică intensă, că s-au deschis o mulțime de magazine specializate constituite doar citeva obiective social-culturale realizate deja din planul de perspectivă care prevede zămisirea, aici între munți, la mările Mureșului, a unui oraș industrial, cu o urbanistică modernă, de prima mîna. De citeva luni au început construcțiile la blocurile care vor forma cel dintîi cartier muncitoresc din Gălăuțaș. Un bloc a și ajuns cu zidăria la etajul al III-lea. (Auziți: blocuri cu trei etaje într-un sat de bărci!). Da — oamenii acela, ale căror izbinzi le văzusem și le simțisem florumindrii, imi spuneau că la anul muntele din față nu va mai fi, și asta o credeam. Capitaliștii au distrus doar verdele pădurilor. Nu au putut scăpa însă forța umană, dragostea și optimismul acestor muncitori. Energiele dezlănțuite aici sînt capabile să răstoarne chiar și munții de vreme ce ei ridică munți de beton armat, care constituie piscurile ale industriei noastre moderne.

Nota guvernului sovietic adresată guvernului R.F.G.

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: Guvernul sovietic a adresat guvernului R. F. Germane o notă în care menționează că construirea în Berlinul occidental a postului de radio „Deutschland-Funk” proiectată de guvernul R. F. Germane este ilegală și incompatibilă cu actualul statut al Berlinului occidental.

Nota a fost înmînată la 13 noiembrie, la Moscova, ambasadorului R. F. Germane, H. Kroll, de către Vladimir Semenov, locuitor al ministrului Afacerilor Externe.

Pregătirile făcute de guvernul R. F. Germane pentru construc-

rea unui post de radio în Berlinul occidental, se spune în notă, nu pot fi apreciate altfel decît ca exprimînd dorința de a intensifica activitatea subversivă și propagandă ostilă de pe teritoriul Berlinului occidental, ceea ce dovedește vătăla lipsă de dorință a guvernului R. F. Germane de a fine seama de hotărîrea exprimată de statele participante la conferința de la Geneva de a rezolva problema neadmirerilor unei astfel de activități.

Judecînd după toate acestea, se spune în notă, guvernul federal merge mai departe pe linia agravării continue a situației din Berlinul occidental, în momentul cînd se creează premise favorabile reglementării problemelor nerezolvate. Este greu să se înalțure impresia că este vorba de o încercare a guvernului federal de a crea noi piedici în calea unei asemenea reglementări.

Guvernul sovietic, se spune în notă, așteaptă ca guvernul R.F. Germane va trata cu întreaga răspundere considerentele expuse în notă.

In R. P. Ungară

Insemnate succese obținute în cinstea celui de al VII-lea Congres al P.M.S.U.

BUDAPESTA 14 (Agerpres). — În R. P. Ungară la o amploare tot mai mare întrecerea socială listă în cinstea celui de al VII-lea Congres al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar.

Unul din principalele obiective ale întrecerii îl constituie îndeplinirea angajamentelor de a atînge încă în anul curent principalele țări prevăzute pentru 1960. — ultimul al al primului trienal — și de a grăbi astfel ritmul construcției socialiste în R. P. Ungară.

Succese importante în această privință au obținut metalurgistii și constructorii de mașini din Ungaria. Numeroase uzine ale Ministerului Industriei Siderurgice și Constructorilor de Mașini au depășit în sfîrșitul lunii septembrie angajamentele luate în cinstea Congresului și au dat o producție suplimentară în valoare de aproape 900 milioane forinți.

În cadrul întrecerii în cinstea Congresului a obținut rezultate remarcabile colectivul minelor întreprinderii de extracție a bauxitei din regiunea Bakony, care a extras 23.500 tone peste plan, depășind cu 7.000 tone angajamentul luat.